

Arrest

nr. 189 431 van 5 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2017 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 juni 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. WUYTS, die loco advocaat S. VANBESIEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart op 25 december 2016 het Rijk te zijn binnengekomen, dient op 10 januari 2017 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek leert dat verzoeker op 1 december 2016 reeds een asielaanvraag indiende in Italië.

1.3. Verzoeker wordt 23 januari 2017 gehoord in het kader van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

1.4. Op 26 januari 2017 wordt een verzoek tot terugname gericht aan de Italiaanse autoriteiten op grond van artikel 18 (1) b) van de Dublin III-verordening.

1.5. Daar binnen de overeenkomstig artikel 25 (1) van de Dublin III-verordening voorziene termijn geen antwoord werd ontvangen inzake het terugnameverzoek, wordt Italië op grond van artikel 25 (2) van deze verordening geacht in te stemmen met het terugnameverzoek en verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van verzoekers asielaanvraag. De Italiaanse autoriteiten worden hiervan bij schrijven van 13 februari 2017 in kennis gesteld.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 5 mei 2017 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht. Op 3 juni 2017 dient verzoeker tegen deze beslissingen een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.7. Op 28 juni 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissingen worden verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht en zijn de in casu bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/57, § 1, laatste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

Onderhavige vordering is een in artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bedoelde vordering. Zij is immers gericht tegen een verwijderingsmaatregel die gepaard gaat met een vasthoudingstitel, en waarvan de tenuitvoerlegging bijgevolg vanaf het begin imminent was. In deze situatie gelden de beroepstermijnen zoals bepaald in artikel 39/57, § 1, laatste lid van de Vreemdelingenwet die ingaan met de kennisgeving van de beslissing waartegen ze is gericht.

De bestreden beslissing werd verzoeker ter kennis gebracht op 28 juni 2017. De in artikel 39/57, § 1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bedoelde beroepstermijn van tien/vijf dagen ging bijgevolg in op 29 juni 2017. In casu dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker reeds een bevel kreeg om het grondgebied te verlaten op 5 mei 2017, derwijze dat wat de thans bestreden verwijderingsmaatregel betreft de verkorte beroepstermijn van vijf dagen gold. De Raad dient vast te stellen dat de op dinsdag 4 juli 2017 ingestelde vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid buiten de termijn bepaald in artikel 39/57, § 1, laatste lid van de Vreemdelingenwet is ingediend.

Ter terechtzitting hierop gewezen, beroept verzoekende partij zich op overmacht. Haar raadsman stelt op maandag 3 juli 2017 's ochtends te zijn geraadpleegd en op dezelfde dag een verzoekschrift te hebben opgesteld. Hij stelt dit verzoekschrift op maandagavond op zijn kantoor op de fax te hebben gelegd, doch vervolgens zijn kantoor te hebben verlaten zonder een bevestiging van verzending af te wachten. Hij stelt op dinsdagochtend te hebben vastgesteld dat de fax niet was verzonden en legt ter zitting het bewijs voor van de mislukte verzending op maandagavond.

De Raad benadrukt dat overmacht enkel kan voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, R.W. 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State,

Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Het is niet ongewoon dat er zich bij de verzending van een faxbericht een probleem kan stellen, zodat van een zorgvuldig handelend persoon kan worden verwacht dat deze de bevestiging van verzending afwacht om er zich van te verzekeren dat zijn fax effectief werd verzonden, te meer waar het een procedurestuk betreft waarvan de indiening aan strikte termijnen is onderworpen. Het gestelde ter zitting dat een fax vanop dit toestel "*normaal altijd lukt*", vermag aan het voorgaande geen afbreuk te doen. Dit kan door de Raad bovendien niet worden gecontroleerd. Door te wijzen op een eigen nalaten om er zich van te verzekeren dat het verzoekschrift op 3 juli 2017 succesvol per fax was verzonden, niettegenstaande dit – hetgeen niet wordt betwist – de allerlaatste dag van de beroepstermijn was, wordt geen omstandigheid buiten de menselijke wil die niet kon worden voorzien of vermeden oftewel overmacht aangetoond.

Verzoeker brengt noch in zijn verzoekschrift noch ter terechtzitting elementen aan ter weerlegging van voormelde vaststelling of die aantonen dat de laattijdigheid van de vordering te wijten is aan overmacht.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk *ratione temporis*.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend zeventien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS